

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U POŽEGI
Sv. Florijana 2, POŽEGA

Poslovni broj: P-240/2025-26

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

Općinski sud u Požegi po sutkinji ovoga suda Meliti Novak kao sucu pojedincu u parničnom predmetu tužiteljice Slavice Kakuk iz Alaginaca 53, OIB:27877357291, zastupana po punomoćniku Velimiru Galiću, odvjetniku u Požegi, protiv tuženika Addiko Bank d.d. Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB:14036333877, zastupan po odvjetnicima u odvjetničkom društvu Knezović & partneri iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, 9.rujna 2026. nakon održane i dovršene glavne javne rasprave u nazočnosti punomoćnika tužiteljice, au nenazočnosti punomoćnika tuženika, 30.rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se, da je ništetna odredbe glave IV. članka 4. Ugovora o kreditu,, broj 5140030240-69700008061/2005 od dana 21.07.2006 godine, koji je tužiteljica Slavica Kakuk, Alaginci 53, zaključila sa tuženom Addiko Bank d.d. Zagreb, Slavonska avenija 6, koja glasi: "IV. Promjenjivost kamatne stope Članak 4. Korisnik kredita izričito prihvaća sve naknadne izmjene o visini kamatne stope (ugovorene i zatezne) sukladno izmjenama i dopunama Odluke o kamatnim stopama banke, koje se smatraju sastavnim dijelom ovog ugovora, bez posebnog zaključivanja aneksa ovom Ugovoru, što potvrđuje svojim potpisom na kraju ovog Ugovoru. Korisniku kredita je uručena otplatna tablica i upoznat je s efektivnim kamatnom stopom i vezana je za određenu valutnu klauzulu. Kredit se otplaćuje u jednakim mjesečnim anuitetima, a podmiruje se u kunama po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan plaćanja."

II Nalaže se tuženiku, Addiko Bank d.d.Zagreb, Slavonska avenija 6, da da tužiteljici, Slavica Kakuk, Alaginci 53, Požega isplati zakonske zatezne kamate koje teku od dospjeća do 31.srpnja 2015 godine, po eskontnoj stopi HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za 5 postotnih poena, a od 1.kolovoza 2015 godine do 31.srpnja 2022 godine, po stopi koja se određuje uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobre tekućom od 29.11.2011 godine, a od 1.kolovoza 2015 godine, do isplate po prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih za razdoblje dulje godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023 godine, pa do isplate, po stopi zateznih kamata koje se određuju za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje glavne operacije

refinanciranja, koje je obavila prije kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3% poena, sukladno odredbi članka 29.st.2. Zakona o obveznim odnosima i sukladno članku 1. Uredbe o izmjeni zakona o obveznim odnosima i da joj naknadi trošak parničnog postupka, a sve to u roku od 15 dana, pod prijetnjom ovrhe i to za iznos od:

- 1,44 EUR sa z.z.kamatom počevši od 12.09.2007 godine do 30.rujna 2015.
- 1,41 EUR sa z.z.kamatom počevši od 15.10.2007 godine do 30.rujna 2015.
- 1,43 EUR sa z.z.kamatom počevši od 09.11.2007 godine do 30.rujna 2015.
- 1,43 EUR sa z.z.kamatom počevši od 11.12.2007 godine do 30.rujna 2015.
- 1,44 EUR sa z.z.kamatom počevši od 08.01.2008 godine do 30.rujna 2015.
- 1,47 EUR sa z.z.kamatom počevši od 11.02.2008 godine do 30.rujna 2015.
- 1,49 EUR sa z.z.kamatom počevši od 10.03.2008 godine do 30.rujna 2015.
- 1,49 EUR sa z.z.kamatom počevši od 11.04.2008 godine do 30.rujna 2015.
- 1,45 EUR sa z.z.kamatom počevši od 13.05.2008 godine do 30.rujna 2015.
- 1,45 EUR sa z.z.kamatom počevši od 11.06.2008 godine do 30.rujna 2015.
- 1,42 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.08.2008 godine do 30.rujna 2015.
- 1,43 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.09.2008 godine do 30.rujna 2015.
- 1,45 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.10.2008 godine do 30.rujna 2015.
- 1,58 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.11.2008 godine do 30.rujna 2015.
- 1,48 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.12.2008 godine do 30.rujna 2015.
- 7,61 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.01.2009 godine do 30.rujna 2015.
- 7,68 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.02.2009 godine do 30.rujna 2015.
- 7,73,EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.03.2009 godine do 30.rujna 2015.
- 7,65 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.04.2009 godine do 30.rujna 2015.
- 7,63 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.05.2009 godine do 30.rujna 2015.
- 15,00 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.06.2009 godine do 30.rujna 2015.
- 14,78 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.07.2009 godine do 30.rujna 2015.
- 14,87 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.08.2009 godine do 30.rujna 2015.
- 15,01 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.09.2009 godine do 30.rujna 2015.
- 14,91 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.10.2009 godine do 30.rujna 2015.
- 14,84 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.11.2009 godine do 30.rujna 2015.
- 15,05 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.12.2009 godine do 30.rujna 2015.
- 15,25 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.01.2010 godine do 30.rujna 2015.
- 15,45 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.02.2010 godine do 30.rujna 2015.
- 15,40 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.03.2010 godine do 30.rujna 2015.
- 15,78 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.04.2010 godine do 30.rujna 2015.
- 15,66 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.05.2010 godine do 30.rujna 2015.
- 15,82 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.06.2010 godine do 30.rujna 2015.
- 16,83 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.07.2010 godine do 30.rujna 2015.
- 16,59 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.08.2010 godine do 30.rujna 2015.
- 17,42 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.09.2010 godine do 30.rujna 2015.
- 16,98 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.10.2010 godine do 30.rujna 2015.
- 16,66 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.11.2010 godine do 30.rujna 2015.
- 17,68 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.12.2010 godine do 30.rujna 2015.
- 15,44 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.01.2011 godine do 30.rujna 2015.
- 15,05 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.02.2011 godine do 30.rujna 2015.
- 15,10 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.03.2011 godine do 30.rujna 2015.

- 14,89 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.04.2011 godine do 30.rujna 2015.
- 14,95 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.05.2011 godine do 30.rujna 2015.
- 15,87 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.06.2011 godine do 30.rujna 2015.
- 16,00 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.07.2011 godine do 30.rujna 2015.
- 17,06 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.08.2011 godine do 30.rujna 2015.
- 16,74 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.09.2011 godine do 30.rujna 2015.
- 16,07 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.10.2011 godine do 30.rujna 2015.
- 13,76 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.11.2011 godine do 30.rujna 2015.
- 13,70 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.12.2011 godine do 30.rujna 2015.
- 13,90 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.01.2012 godine do 30.rujna 2015.
- 14,09 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.02.2012 godine do 30.rujna 2015.
- 14,09 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.03.2012 godine do 30.rujna 2015.
- 13,98 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.04.2012 godine do 30.rujna 2015.
- 14,02 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.05.2012 godine do 30.rujna 2015.
- 14,09 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.06.2012 godine do 30.rujna 2015.
- 14,03 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.07.2012 godine do 30.rujna 2015.
- 3,68 EUR sa z.z.kamatom počevši od 01.08.2012 godine do 30.rujna 2015.

II Tužiteljica Slavica Kakuk odbija se s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva u iznosu od 646,65 EUR te sa zahtjevom za isplatu zakonske zatezne kamate od konverzije do isplate.

III Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d. Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB:14036333877 da tužiteljici Slavice Kakuk iz Alaginaca 53, OIB:27877357291 na ime naknade troškova parničnog postupka plati iznos od 1.169,17 EUR, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1.Tužiteljica Slavica Kakuk iz Alaginaca 53, OIB:27877357291, podnijela je tužbu protiv tuženika Addiko Bank d.d. radi utvrđenja ništetnosti i isplate. Tužiteljica je s prednikom tuženika Slavonka banka d.d. Osijek dana 7.veljače 2005. zaključila Ugovor o kreditu broj 5140030240-69700008061/2005 koji je potvrđen od Javnog bilježnika Ante Brekala pod brojem ovjere OV-90/05. Na osnovu tog ugovora tužiteljica je od tuženika ishodila kredit u iznosu od 30.000,00 CHF na rok otplate od 23 godine. Izvršena je konverzija kredita iz CHF u EUR.

1.1. Navodi da je u glavi IV Promjenjivost kamatne stope, u čl.4.gore navedenog ugovora, navedeno da korisnik kredita izričito prihvaća sve naknadne izmjene visini kamatne stope (ugovorene i zatezne) sukladno izmjenama i dopunama Odluke o kamatnim stopama banke, koje se smatraju sastavnim dijelom Ugovora, bez posebnog zaključivanja aneksa ovog Ugovora, što potvrđuje svojim potpisom na tom Ugovoru. Korisniku kredita je uručena otplatna tablica i upoznat je s efektivnom kamatnom stopom.ms a i vezana uz određenu valutnu klauzulu. Na temelju navedene odredbe, tuženi je jednostranom odlukom povećao kamatnu stopu ugovorne (redovne) kamatne i to u više navrata tokom trajanja ovog ugovora o kreditu.

1.2. Odredbom čl.81.st.1. i 2. ZPP/03, bilo je propisano da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo, smatra nepoštenom, ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokuje značajnu neravnotežu u odnosima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, posebice ako potrošač nije imao utjecaj na njezin sadržaj, a odredbom čl.87. ZPP/03 propisano je da je nepoštena ugovorna odredba ništava, pa je sukladno navedenim zakonskim odredbama, nišetna odredba glave IV članka 4 predmetnog ugovora o kreditu, koji je ugovorena promjenjiva kamatna stopa, a koju je tuženik jednostranom odlukom povećao u odnosu na početno ugovorenu kamatnu stopu.

1.3. U presudi Visokog trgovačkog suda RH, broj PŽ-7129/13-4 od 13.lipnja 2014. te presudama Vrhovnog suda RG broj Revt-249/14 od 9.travnja 2015, Vrhovnog suda RH broj Rev-2245/17 od 20.ožujka 2018. presuđeno je da je takva ugovorna odredba nišetna, a rješenjem Vrhovnog suda RG broj Rev-2668/18 od 12.veljače 2019. riješeno je da korisnici kredita koji su sklopili ugovor o konverziji kredita imaju pravni interes i mogu tražiti utvrđenje nišetnosti takvih odredbi ugovora, kako bi na temelju toga ostvarili eventualna prava za koja smatraju da im pripadaju. Zbog neosnovanog i nezakonit povećanja kamatne stope, (ugovorene (redovne) kamate jednostranom odlukom tuženika, tužitelj je u periodu od početka otplate kredita, do isplate kredita, po osnovi ugovorne (redovne) kamate platio veći iznos nego što je to bilo ugovoreno u predmetnom Ugovoru o kreditu.

1.4. Navodi da je tužena jednostrano je mijenjala kamatu, a umjesto da ugovori promjenjivi parametar i fiksni dio kamate s tužiteljem, te veličine je odredila jednostrano bez usklađivanja i bez ugovaranja s korisnom kredita. Ističe da je Zakonom o obveznim odnosima u čl.3. određeno, da sudionici ugovornog odnosa moraju biti ravnopravni, a čl.4. da se sudionici kod ugovaranja moraju pridržavati načela savjesnosti i poštenja, stoga jednostrana promjena ugovornih obveza svakako ne spada u obvezno pravni odnos, niti je takav način određivanja obveza temeljena na načelu savjesnosti i poštenja. Kako je gore navedena odredba o ugovornoj kamati nepoštena, to su u smislu odredbi čl.87. str.1. ZPP/03 odnosno čl.102. ZPP, navedena ugovorna odredba nišetna.

1.5. Zbog svega navedenoga tužiteljica predlaže da sud donese presudu kojom će utvrditi da je nišetna odredba glave IV članak 4. Ugovora o kreditu te naložiti tuženiku da joj isplati novčani iznos čiju visinu će utvrditi nakon što se provede financijsko–knjigovodstveno vještačenje.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva tužitelja te ističe da je tužba u cijelosti neosnovana. Ističe da nisu ispunjeni uvjeti za postavljanje stupnjevite tužbe prema članku 186.b, stavku 3.Zakona o parničnom postupku. Navodi da tužitelj nema pravni interes za podnošenje kondemnatorne tužbe jer je tužitelj provedbom konverzije sukladno ZID ZPK u potpunosti ostvario pravnu zaštitu koju traži u ovom postupku.

2.1. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Nadalje, tuženik ističe prigovor zastare utuženih tražbina. Navodi da sukladno članku 226. stavku 2. u vezi sa stavkom 1. Zakona o obveznim odnosima tražbine povremenih

davanja za anuitete kojima se u jednakim unaprijed određenim povremenim iznosima otplaćuju glavnica i kamate (kao što je to bio slučaj kod anuiteta koje je tužitelj otplaćivao prema Osnovnom ugovoru) zastarijevaju za 3 godine od dospelosti svakoga pojedinog davanja. Upravo temeljem ove zakonske odredbe u trenutku podnošenja tužbe već je nastupila zastara svih navodnih tražbina tužitelja obzirom da je proteklo više od 3 godine od dospelosti svih anuiteta po Osnovnom ugovoru. Naime, Ugovor o kreditu sklopljen je dana 7. veljače 2005., a Aneks temeljem kojeg je, između ostalog, promijenjena visina anuiteta sklopljen je 3. veljače 2016. Ukoliko tužitelj smatra da mu pripada pravo zahtijevati od tuženika plaćanje utuženih iznosa temeljem instituta stjecanja bez osnove, tuženik ističe kako je i u tom slučaju prigovor zastare u potpunosti osnovan jer obzirom da za tražbine po osnovi stjecanja bez osnove nije propisan nikakav poseban zastarni rok, iste zastarijevaju u općem zastarnom roku od 5 godina, da prema sudskoj praksi Vrhovnog suda Republike Hrvatske, izraženoj u Presudi Rev-x 183/11-2 od dana 16.10.2013. godine, kod zahtjeva za vraćanje primljenog temeljem ništetnog pravnog posla rok zastare počinje teći od dana sklapanja ništetnog pravnog posla. Slijedom toga, a budući da je od dana sklapanja Osnovnog ugovora – koji sadrži po tužitelju ništetne klauzule na kojima tužitelj temelji svoj zahtjev za plaćanje – proteklo više od 5 godina, jasno je kako je tužiteljevo navodno potraživanje u cijelosti zastarjelo.

2.2. Tužitelj ističe kako tužiteljica nakon izvršene konverzije kredita nema pravo zahtijevati od tuženika vraćanje bilo kakvih iznosa koje je platila po Osnovnom ugovoru jer više ne postoji obveznopravni odnos između stranaka temeljem Osnovnog ugovora koji je prestao ispunjenjem (otplatom kredita u cijelosti), a s druge strane stranke su sklapanjem Aneksa stvorile valjanu pravnu osnovu na temelju koje je tuženik ovlašten zadržati sva plaćanja koja je tužitelj izvršio na temelju Osnovnog ugovora.

2.3. Tuženik navodi kako je u trenutku sklapanja Ugovora o kreditu na snazi bio Zakon o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 96/03, u daljnjem tekstu ZZP 03). Naime, odredba čl. 131. ZZP 07 koja regulira institut kolektivne zaštite potrošača, stupila je na snagu tek 16. srpnja 2009. godine i to na temelju članka 81. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju, a kojom je ukinuta odgoda primjene članka 131. ZZP'07 do dana pristupa Republike Hrvatske u punopravno članstvo Europske unije. S druge strane, članak 502.a Zakona o parničnom postupku kojim je uvedena mogućnost podnošenja tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava stupio je na snagu tek dana 01.07.2013. godine. Iz navedenog je razvidno kako u trenutku sklapanja Osnovnog ugovora nije uopće postojala mogućnost kolektivne zaštite potrošača, pa se tužitelj u ovom konkretnom slučaju nema pravo pozivati na utvrđenja iz presuda donesenih u okviru kolektivnog spora. Navedeno pravo omogućeno je potrošačima tek temeljem pravnih propisa koji su stupili na snagu nakon sklapanja Osnovnog ugovora, a koji propisi se ne primjenjuju retroaktivno. Iz navedenog slijedi zaključak kako utvrđenja iz spomenutih presuda ne mogu imati nikakve pravne učinke na pravnu situaciju tužitelja.

2.4. Nadalje, tuženik navodi kako se tužitelj nema pravo pozivati na utvrđenja iz presude u okviru Kolektivnog spora iz razloga što nije postojala mogućnost ostvarenja kolektivne zaštite potrošača prema potrošačkim propisima koji su bili na snazi u

trenutku sklapanja osnovnog ugovora. Isto tako iz razloga što bi temeljna pretpostavka za usvajanje tužbenog zahtjeva bila prethodno utvrđenje suda da su sporne odredbe Osnovnog ugovora ništetne, a pravomoćnost prvostupanjske presude donesene u Kolektivnom sporu ne odnosi se na Osnovni ugovor.

2.5. Na tvrdnju tužitelja da je tuženik u predmetni Ugovor o kreditu unio nepoštenu i ništetnu odredbu o promjenjivoj kamatnoj stopi, tuženik navodi da ista nije protivna niti jednom prisilnom pravnom propisu i da bi se o ništetnosti moglo govoriti samo u slučaju da je visina kamate premašila najvišu dopuštenu stopu propisanu u članku 26. ZOO, a što ovdje nije slučaj.

2.6. Tuženik ističe da nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetnu ugovora i cijeni poštene ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive. Odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi nije ništetna jer nije zabranjena odnosno nije protivna niti jednom prisilnom pravnom propisu budući nije premašivala najvišu dopuštenu stopu propisanu u članku 26. ZOO-a, a što ovdje nije slučaj. Radi se o odredbi koja je uočljiva, jasna i razumljiva te se stoga ne može ocjenjivati njezina poštenost. U odnosu na tu odredbu, tuženik tvrdi kako se o istoj pojedinačno raspravljalo i da ista ne uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača suprotno načelu savjesnosti i poštenja.

2.7. Tuženik predlaže da sud odbaci tužbeni zahtjev u cijelosti obzirom da tužitelju nedostaje pravni interes za podnošenje kondemnatorne tužbe s obzirom na to da je temeljem Aneksa tuženik već nadoknadio tužitelju sve iznose koje potražuje tužbom, ili podredno odbije tužbeni zahtjev kao neosnovanu obzirom da je nastupila zastara navodnih tražbina tužitelja, tužitelj nema pravo zahtijevati od tuženika vraćanje iznosa plaćenih prema Osnovnom ugovoru obzirom da više ne postoji obveznopравни odnos između stranaka temeljem Osnovnog ugovora koji je prestao ispunjenjem (otplatom kredita u cijelosti), a s druge strane stranke su sklapanjem Aneksa stvorile valjanu pravnu osnovu na temelju koje je tuženik ovlašten zadržati sva plaćanja koja je tužitelj izvršio temeljem Osnovnog ugovora; odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi nisu nepoštene odredbe prema ZZP03 pa time niti ništetne.

3. Podneskom od 4. prosinca 2020. tuženik ističe da je, ako sud odluči donijeti presudu kojom obvezuje tuženika isplatiti tužitelju novčani iznos zbog ništetnosti odredbi prvotno sklopljenoga ugovora o kreditu koje više ne postoje jer su retroaktivno zamijenjene Aneksom, neosnovan je tužiteljev zahtjev za isplatom zateznih kamata od dana sklapanja ugovora o kreditu, jer je: a) tuženik poštovao sve pozitivne zakonske propise b) tuženik bio podvrgnut konstantnom i intenzivnom nadzoru Hrvatske narodne banke c) tužitelj podnio tužbu a da prethodno nije zahtijevao povrat stečenog bez osnove zbog navodno ništetnih ugovornih odredbi.

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Ugovor o kreditu broj 5140030240-69700008061/2005 od 7. veljače 2005., u Aneks uz ugovor o kreditu broj 5140030240-69700008061/2005 sa sporazumom o osiguranju novčane tražbine od 4. veljače 2016., u Nalaz i mišljenje financ. vještaka Borisa Belunjaka od 29. travnja 2026. i Dopunu nalaza od 28. srpnja 2026., saslušao je tužitelja u svrhu dokazivanja, te je izvršio uvid u sve priloge i podneske u spisu.

5. Nakon ovako provedenog dokaznog postupka uz savjesnu i brižljivu ocjenu svakog dokaza posebno i svih dokaza zajedno sud je nedvojbeno utvrdio da su tužba i tužbeni zahtjev tužiteljice djelomično osnovani.

6. U ovoj pravnoj stvari nesporno je utvrđeno da su tuženik i tužitelj dana 7.veljače 2005., sklopili Ugovor o kreditu broj 5140030240-69700008061/2005 kojim je tuženik tužitelju odobrio kredit u kunsnoj protuvrijednosti iznosa od 30.000,00 CHF, na rok otplate od 23 godine uz promjenjivu kamatnu stopu, što sve proizlazi iz toga ugovora koji je priložen spisu.

7. Sporne su međutim zastara potraživanja, pravo na vraćanje iznosa plaćenih po Osnovnom ugovoru, tijek zakonskih zateznih kamata odnosno osnova i visina tužbenog zahtjeva.

8. Odlučujući o prigovoru zastare potraživanja, sud je primijenio članak 225. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05, 41/08, 78/15 u daljem tekstu ZOO-a.) Istim je propisano da tražbine zastarijevaju za pet godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare. Nadalje je sud primijenio članak 241. ZOO-a koji propisuje da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine. Prema stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske (Rev-2245/17-2), pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare na temelju čl. 241. ZOO/05 te zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe. Tužba u predmetu Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 podnesena je 4. travnja 2012. godine, a presuda je u istom predmetu donesena je 4. srpnja 2013. godine, te je postala pravomoćna presudom Visokog trgovačkog suda RH broj PŽ-7129/13 dana 13. lipnja 2014. godine, u odnosu na promjenjivu kamatnu. Budući u ovom predmetu tužiteljica traži isplatu preplaćenog zbog primjene promjenjive kamatne stope s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a tužbu je podnijela 10.lipnja 2019., njeno potraživanje nije zastarjelo.

9. Tužiteljica ima svojstvo potrošača u smislu čl. 3. toč. 1. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine", broj 96/03 – dalje: ZKP) s obzirom da je sklopila Ugovor o kreditu kao fizička osoba za adaptaciju kuće, što proizlazi iz iskaza tužiteljice danog u svrhu dokazivanja i iz članka 3.Ugovora o kreditu. Osim toga, okolnost koja govori u prilog tome da je tužiteljica potrošač proizlazi i iz nesporne činjenice da su stranke u konkretnom slučaju provele konverziju osnovnog ugovora u skladu za odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“ broj: 102/15; dalje: ZID ZPK) koji je uredio obveze između banaka kao vjerovnika i potrošača, pri čemu je odredbom čl. 1. Zakona o potrošačkom kreditiranju propisano da se tim Zakonom uređuju ugovori o potrošačkom kreditu u kojima kao korisnik kredita nastupa potrošač koji uzima kredit pod uvjetima i u svrhu koju određuje taj Zakon.

10. Radi zaštite kolektivnih prava kod Trgovačkog suda u Zagrebu pod br. P-1401/12 vođen postupak po tužbi Potrošača-Hrvatskog saveza udruge za zaštitu potrošača između ostalih banaka i tužene, te je presudom toga suda br. P-1401/12 od 04. srpnja

2013., utvrđeno kako je tuženik u razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008., povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita, tako što je u potrošačkim ugovorima o kreditima koristio nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorene obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke, a o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo i ugovorom utvrdilo egzaktnne parametre i metodu izračuna tih parametara koji utječu na odluku tuženika o primjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovorenih strana, utemeljenu na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa je time tuženik postupio suprotno odredbama Zakona o zaštiti potrošača i Zakona o obveznim odnosima, koja presuda je u navedenom dijelu potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda RH u Zagrebu br. PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. godine., koja je u tome dijelu potvrđena presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revt-249/14.

10.1. Prema odredbi čl. 502.a. st. 1. ZPP-a, udruge, tijela, ustanove ili druge organizacije koje su osnovane u skladu sa zakonom, koje se u sklopu svoje registrirane ili propisom određene djelatnosti bave zaštitom zakonom utvrđenih kolektivnih interesa i prava građana, mogu, kad je takvo ovlaštenje posebnim zakonom izrijeком predviđeno i uz uvjete utvrđene tim zakonom, podnijeti tužbu (tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava) protiv fizičke ili pravne osobe koja obavljanjem određene djelatnosti ili općenito radom, postupanjem, uključujući i propuštanjem, teže povređuje ili ozbiljno ugrožava takve kolektivne interese i prava. Prema odredbi čl. 502.c. ZPP-a, fizičke i pravne osobe mogu se u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a. st. 1 toga Zakona da su određenim postupanjem, uključujući i propuštanjem tuženika, povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je tužitelj ovlašten štititi. U tom će slučaju sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozivati.

10.2. Dakle, odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača u smislu postojanje povrede propisa zaštite potrošača obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač pokrene radi isplate.

10.3. Kako je sud u ovoj parnici vezan za utvrđenja u parnici vođenoj povodom kolektivne tužbe, odnosno za utvrđenja u parnici br. PŽ-1401/2012 od 4. srpnja 2013. potvrđenoj presudom Visokog trgovačkog suda br. PŽ-6632/2017 u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu, to su dakle ništave odredbe predmetnog Ugovora u kojima je upravo ugovorena promjenjiva kamatna stopa (glava IV., članak 4. Ugovora o kreditu).

10.4. Naime i Vrhovni sud RH u odluci br. Rev-3142/2018-2 od 26. svibnja 2020; te Ustavni sud RH u odluci br. U-III-2233/2019 od 10. lipnja 2020. u pogledu učinka pravomoćne odluke donesene u kolektivnom sporu, zauzeli su stav da nije potrebno provoditi dokazni postupak na okolnost nepoštenosti (ništetnosti) odredbi ugovora u svakom parničnom postupku u kojem se odlučuje o individualnim restitucijskim zahtjevima potrošača, obzirom da postoji temeljem naprijed navedene odredbe čl. 502. c ZPP-a, a isto tako i čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" br. 41/14,

110/15-dalje ZPP/14) vezanost za postojanje povrede propisa zaštite potrošača iz čl. 106. stavak 1. ZPP/14, a slijedom toga i obveza primjene utvrđene ništetnosti u kolektivnom sporu. Ne može postojati utvrđena ništetnost i nepoštenost pojedinih odredbi potrošačkog ugovora u kolektivnom sporu, a da istodobno ne postoji ništetnost i nepoštenost takvih odredbi u pojedinačnom sporu u odnosu na istovrsni ugovor.

11. U odnosu na sporno pitanje prava tužitelja na povrat novčanih iznosa temeljem ugovorenih nepoštenih odredaba osnovnog ugovora u slučaju u kojemu su stranke provele konverziju, valja ukazati da prema pravilima iz odredaba čl. 19.a–19.f Zakona o potrošačkom kreditiranju („Narodne novine“, br. 75/2009, 112/2012, 143/2013, 147/2013, 9/2015, 78/2015, 102/2015, 52/2016, 128/2022 i 156/2013 – dalje: ZPK) o konverziji kredita, koja korespondiraju sa pravilima sadržanim u odredbama čl. 375.a–357.f Zakon o kreditnim institucijama („Narodne novine“, br. 159/2013, 19/2015, 102/2015, 15/2018, 70/2019, 47/2020, 47/2020, 146/2020, 151/2022 i 145/2024 – dalje: ZKI) konverzija kredita denominiranog u CHF u kredit denominiran u EUR i kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR, podrazumijeva konverziju kredita radi promjene valute, odnosno valutne klauzule u kojoj je denominiran i provodi se na način da se položaj potrošača s kreditom denominiranim u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u EUR, a položaj potrošača s kreditom denominiranim s valutnom klauzulom u CHF izjednači s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR (članak 19.b ZPK-a), izračunom propisanim odredbom članka 19.c ZPK-a, uz uvjete određene čl. 19.d i čl. 19.e ZPK-a.

12. U ovoj pravnoj stvari nije sporno da su stranke 4.veljače 2016. zaključile Aneks Ugovora o kreditu na koji je tužiteljica dobrovoljno pristala i kojim je sačinjen izračun konverzije sa danom 30. rujna 2015. Nadalje, u sklopu izračuna konverzije je utvrđena nova visina glavnice u valuti EUR, a u smislu članka 19.c. st.1. točke 5. alineje 1. ZID ZPK/15 je utvrđeno postojanje pretplate koja je priznata tužiteljici na dan konverzije.

13. U odnosu na pitanje ostvaruje li i u kojem opsegu potrošač koji je pristao na konverziju pravo na isplatu, Vrhovni sud Republike Hrvatske je na revizijsko pitanje koje je polazilo upravo od situacije u kojoj banka kao vjerovnik nije konverzijom vratila sve neosnovano stečene koristi u sklopu primjene ništetnih ugovornih odredbi iz temeljnog ugovora, odgovorio da potrošač u takvom slučaju nema pravo na isplatu glavnice po osnovi ništetnih ugovornih odredaba u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu i valutnu klauzulu u CHF, već samo pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose glavnice temeljem takvih nepoštenih i ništetnih odredbi za period od dospijeca do datuma provođenja konverzije, pri čemu ima pravo na puni iznos zateznih kamata bez oduzimanja iznosa preplate utvrđene u konverziji.

14. Tako izraženo pravno shvaćanje prihvaća i ovaj sud, imajući pri tome u vidu ne samo činjenicu da je predmetni Aneks Ugovoru o kreditu sklopljen na temelju prisilnog propisa koji je između ostalog uspješno prošao i test ocjenjivanja ustavnosti u ustavnosudskom postupku, pa njegove odredbe nemaju elemenata koji bi im davali obilježje nepoštenosti, već i činjenice da bi neprihvatanje takvog stajališta iznesenog

od stane najvišeg suda zaduženog za ujednačavanje sudske prakse, dovelo do daljnje i produljene nejednakosti i neravnopravnosti u primjeni mjerodavnog prava, konkretno odredaba ZID ZPK/15 i ZOO.

15. Obzirom na navedeno sud je proveo vještačenje po financijskom vještaku Borisu Belunjaku koji je u svom Nalazu i mišljenju od 29.travnja 2026. utvrdio da razlika ukupno više plaćenih anuiteta u CHF po svakom pojedinačnom anuitetu zbog promjena (i povećanja i smanjenja) redovne kamatne stope i ukupno između stvarno plaćenih anuiteta u CHF u ukupnom iznosu plaćanja od 24.470,37 CHF i anuiteta prema početno ugovorenoj redovnoj kamatnoj stopi od 5,25%, što ukupno iznosi 23.664,06 CHF. Tako izračunata razlika anuiteta zbog promjena (i povećanja i smanjenja) redovne kamatne stope iznosi ukupno više plaćeno 806,31 CHF, što čini ukupnu razliku više plaćenih anuiteta zbog promjena i povećanja i smanjenja redovne kamatne stope od ukupno više plaćenog 4.872,22 kuna, što tečajem konverzije za 1 EUR=7,53450 kuna zbog primjene od 01.01.2023. godine u Republici Hrvatskoj umjesto valute Hrvatske kune u EUR, preračunato po svakoj mjesečnoj razlici zbrojno iznosi više plaćeno 646,65 EUR. Iznos razlika plaćenih anuiteta koji proizlazi zbog promjena (i povećanja i smanjenja) redovne kamatne stope izračunom je utvrđen pojedinačno po svakom anuitetu, a izračunatom su sadržani i samo više plaćeni iznosi i samo manje plaćeni iznosi. Samo više plaćeni iznosi razlika anuiteta zbog povećanja redovne kamatne stope iznose ukupno više plaćeno od 1.189,71 CHF, što čini ukupnu razliku više plaćenih anuiteta u kunama zbog povećanja redovne kamatne stope od samo više plaćenog 6.725,22 kuna, što tečajem konverzije za 1 EUR=7,53450 kuna zbog primjene od 01.01.2023. godine u Republici Hrvatskoj umjesto valute Hrvatske kune u EUR, preračunato po svakoj mjesečnoj razlici zbrojno iznosi više plaćeno 892,59 EUR. Samo manje plaćeni iznosi razlika anuiteta zbog smanjenja redovne kamatne stope iznosi ukupno manje plaćeno (potplaćeno) minus -383,40 CHF, što preračunato za svaki pojedinačni iznos razlike 6 7 manje plaćenih anuiteta, čini ukupnu razliku manje plaćenih anuiteta u kunama zbog smanjenja redovne kamatne stope od (potplaćeno) samo manje plaćenog od -1.853,00 kuna što tečajem konverzije za 1 EUR=7,53450 kuna zbog primjene od 01.01.2023. godine u Republici Hrvatskoj umjesto valute Hrvatske kune u EUR, preračunato po svakoj mjesečnoj razlici zbrojno iznosi više plaćeno -245,94 EUR. Manje plaćeni iznosi anuiteta i plaćene redovne kamate u odnosu na početno ugovorenu, izračunati su kada je redovna kamatna stopa bila zakonski određena od 3,23%, što je manje u odnosu na početno ugovorenu redovnu kamatnu stopu od 5,25%, a od 01.01.2014. do 30.09.2015. godine do konverzije kredita iz valute CHF u valutu EUR, uključivo od 107. do 126. anuiteta.

15.1. Prema nalazu vještaka. Iznos ukupno do visine više plaćenih anuiteta (uzevši u obzir potplaćeno /kada je primijenjena manja redovna kamata u odnosu na početno ugovorenu/ u iznosu od manje plaćenog od -1.853,00 kuna u otplati anuiteta) izračunat je samo zbog primjene promjenjive redovne kamatne stope u otplati anuiteta po kreditu, u odnosu na anuitet određen početno ugovorenim redovnim kamatnom stopom, izračunate ovim nalazom vještačenja, od ukupno više plaćenih anuiteta od 4.872,22 kuna (u kojem je u potpunosti isključen utjecaj tzv. „valutne klauzule“), umanjen je za iznos priznate preplate tužitelju prema dokumentaciji o konverziji kredita iz CHF u EUR, između tužitelja i tuženika u iznosu od 2.265,60 kuna, te tako izračunata

umanjena razlika više plaćenog od tužitelja u korist tuženika tijekom kreditnog odnosa iznosi 2.606,62 kuna. Zbrojni matematički izračun: $4.872,22 - 2.265,60$ kuna = 2.606,62 kuna, a što preračunato tečajem konverzije zbog primjene EUR-a u Republici Hrvatskoj od 01.01.2023. godine tečajem konverzije za 1 EUR = 7,53450 kuna iznosi više plaćeno 45,95 EUR.

15.2. Iznos ukupno samo više plaćenih anuiteta (nisu uzete u obzir potplate u otplati anuiteta) izračunat samo zbog povećanja redovne kamatne stope u otplati anuiteta po kreditu, u odnosu na anuitet određen početno ugovorenim redovnim kamatnom stopom (samo kada su redovne kamatne stope bile veće u odnosu na početno ugovorenu) izračunate ovim nalazom vještačenja, od ukupno samo više plaćenih anuiteta od 6.725,22 kuna (u kojem je u potpunosti isključen utjecaj tzv. „valutne klauzule“ i manje plaćeni iznosi po osnovi smanjenja redovne kamatne stope), umanjen je za iznos priznate preplate tužitelju prema dokumentaciji o konverziji kredita iz CHF u EUR, između tužitelja i tuženika u iznosu od 2.265,60 kuna, te tako izračunata umanjena razlika više plaćenog od tužitelja u korist tuženika tijekom kreditnog odnosa iznosi 4.459,62 kuna. Zbrojni matematički izračun: $6.725,22 - 2.265,60$ kuna = 4.459,62 kuna, a što preračunato tečajem konverzije zbog primjene EUR-a u Republici Hrvatskoj od 01.01.2023. godine tečajem konverzije za 1 EUR = 7,53450 kuna iznosi više plaćeno 591,89 EUR.

16. Tužitelj je podneskom od 24. svibnja 2026. uskladio svoj nalaz s mišljenjem vještaka te od tuženika potražuje isplatu iznosa od 646,65 EUR na ime razlika ukupno više plaćenih anuiteta u CHF po svakom pojedinačnom anuitetu zbog promjena (i povećanja i smanjenja) redovne kamatne stope, sa zakonskom zateznom kamatom od dospijeca do isplate svakog pojedinog mjesečnog preplaćenog iznosa.

17. Tuženik je predložio predlaže dopunu vještačenja na način da vještak usporedi stvarni otplatni plan sa izračunom u kojemu bi primijenio kamatnu stopu koja je u vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu vrijedila za kunske kredite, koji prijedlog je sud odbio jer isti nije u skladu s postojećom sudskom praksom.

18. Na prijedlog tužitelja vještak je dopunom nalaza od 28. srpnja 2026. obračunao zakonske zatezne kamate na samo više plaćene razlike anuiteta zbog povećanja redovnih kamatnih stopa u otplati kredita kao kreditora za period od 02. travnja 2005. godine do konverzije kredita iz valute CHF u valutu EUR do 30.09.2015. godine. Izračunate zakonske zatezne kamate ovom dopunom nalaza vještačenja obračunate su na osnovicu samo na pojedinačne više plaćene razlike anuiteta nastale zbog povećanja redovnih kamatnih stopa u otplati kredita u odnosu na anuitet određen početno ugovorenim redovnim kamatnom stopom, koje ukupno za sve anuitete iznose 6.725,22 kuna (tablica 3. kolona 5. nalaza vještačenja). Zakonska zatezna kamata obračunata je od slijedećeg dana od dana plaćanja svakog pojedinog anuiteta i izračunatih razlika počevši od 02.04.2005. godine do 30.09.2015. godine, do dana obračuna konverzije kredita iz valute CHF u valutu EUR. Ukoliko je plaćanje nastalo prije datuma dospijeca plaćanja, tada je zakonska zatezna kamata u ovoj dopuni nalaza vještačenja obračunata od slijedećeg dana u odnosu na datum dospijeca plaćanja. Iznos tako obračunate zakonske zatezne kamate dopunom nalaza

vještačenja izračunato iznosi 3.504,84 kune, a što preračunato tečajem konverzije zbog primjene EUR-a u Republici Hrvatskoj od 01.01.2023. godine tečajem konverzije za 1 EUR = 7,53450 kuna iznosi više plaćeno 465,30 EUR.

19. Nakon provedenog dopunskog vještačenja tužitelj nije uskladio tužbeni zahtjev s nalazom vještaka, nego je ostao kod tužbenog zahtjeva uređenog podneskom od 24.svibnja 2026.

20. Tuženik se protivi povlačenju dijela tužbenog zahtjeva.

21. Budući tužitelj tužbenim zahtjevom traži od tuženika isplatu razlika anuiteta zbog promjena (i povećanja i smanjenja) redovne kamatne stope koja iznosi ukupno više plaćeno 646,65 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dospijeća svakog mjesečnog preplaćenog iznosa do isplate, a uzimajući u obzir stav Vrhovnog suda Republike Hrvatske prema kojemu potrošač u ovakvom slučaju nema pravo na isplatu glavnice po osnovi ništetnih ugovornih odredaba u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu u CHF, već samo pravo na zatezne kamate na preplaćene iznose glavnice temeljem takvih nepoštenih i ništetnih odredbi za period od dospijeća do datuma provođenja konverzije sud je tuženiku naložio da tužitelju isplati zakonsku zateznu kamatu na preplaćene iznose koje tužitelj potražuje od tuženika sa zakonskom zateznom kamatom od dospijeća svakog pojedinog preplaćenog iznosa do datuma konverzije 30.rujna 2015 dok je tužitelja odbio s preostalim dijelom tužbenog zahtjeva.

22. Iako je tužiteljica djelomično uspjela u ovom postupku kao potrošaču joj u ovom slučaju pripadaju troškovi parničnog postupka u cijelosti. Naime, iz presude Suda Europske unije u spojenim predmetima C-224/19 i C-259/19 proizlazi da se odredba članka 6. i članka 7. stavka 1. Direktive 93/13/EEZ treba tumačiti na način da im se protivi sustav koji dopušta da dio postupovnih troškova snosi potrošač, ovisno o visini dosuđenog iznosa radi utvrđenja ništavosti ugovorne odredbe zbog njezine nepoštenosti, tako da tužiteljici kao potrošaču u ovom slučaju pripadaju troškovi parničnog postupka u cijelosti.

23. Zbog navedenoga sud je tuženiku naložio da tužiteljici na ime troškova parničnog postupka plati iznos od ukupno 1.169,17 EUR, koji trošak se odnosi na sastav tužbe s PDV-om (125,00 EUR), zastupanje na 3 ročišta s PDV-om (3x125,00 EUR), sastav obrazloženog podneska s PDV-om(125,00 EUR), te trošak financijskog vještačenja (544,17 EUR).

24. Zbog svega navedenoga odlučeno je kao u izreci presude

Požega, 30.rujna 2026.

Sutkinja:

Melita Novak

Uputa o pravu na žalbu: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku 15 dana od dana objave presude. Žalba se podnosi ovome sudu, a o istoj odlučuje županijski sud.

Dna:

1. Velimir Galić, odvjetnik, Požega
2. Zlatko Knezović, odvjetnik iz OD Knezović i partneri j.t.d., Zagreb

Broj zapisa: **9-3088d-df022**

Kontrolni broj: **0d7ae-de7d4-806db**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Požegi** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.